USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **A. S.**, zastoupena Mgr. Michalem Žibřidem, advokátem se sídlem nám. Tomáše Bati 424, 391 02 Sezimovo Ústí, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 12. 2015, č. j. 41182/15/5200-10422-702767, a č. j. 41183/15/5200-10422-702767, a ze dne 9. 12. 2015, č. j. 41184/15/5200-10422-702767, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 5. 2018, č. j. 15 Af 9/2016 – 68,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek ve výši **4.000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Michala Žibřida, advokáta se sídlem nám. Tomáše Bati 424, 391 02 Sezimovo Ústí, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 9. 7. 2018 kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 5. 2018, č. j. 15 Af 9/2016 – 68, jímž byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 12. 2015, č. j. 41182/15/5200-10422-702767, a č. j. 41183/15/5200-10422-702767, a ze dne 9. 12. 2015, č. j. 41184/15/5200-10422-702767. Uvedenými rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky a potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj, kterými byla žalobkyni doměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2009, 2010 a 2011 a v souvislosti s tím sdělen přepis penále.

[2] Usnesením ze dne 11. 7. 2018, č. j. 6 Afs 243/2018 - 16, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení (výrok I.). Soud současně stěžovatelku poučil,

že nebude-li soudní poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví, a upozornil, že k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Uvedené usnesení bylo dne 23. 7. 2018 doručeno do datové schránky zástupce stěžovatelky.

[3] Podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[4] Lhůta stanovená stěžovatelce k zaplacení soudního poplatku výrokem I. usnesení ze dne 11. 7. 2018 uplynula dnem 7. 8. 2018. Stěžovatelka zaplatila soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti až ke dni 10. 8. 2018, kdy byl připsán na účet Nejvyššího správního soudu.

[5] Jelikož po novele zákona o soudních poplatcích provedené zákonem č. 296/2017 Sb., platí, že v řízeních, která byla zahájena po 30. 9. 2017 (včetně), se k zaplacení poplatku po marném uplynutí stanovené lhůty nepřihlíží, nemohl Nejvyšší správní soud zohlednit, že stěžovatelka před vydáním tohoto usnesení soudní poplatek uhradila, a řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[6] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[7] Podle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Nejvyšší správní soud v souladu s tímto ustanovením vrátil stěžovatelce zaplacený soudní poplatek snížený o 20 %, tedy o minimální částku 1.000 Kč, ve výši 4.000 Kč. Tato částka bude stěžovatelce vyplacena k rukám jejího zástupce ve lhůtě podle § 10a zákona o soudních poplatcích.

[8] Nejvyšší správní soud zároveň upřesňuje, že stěžovatelka soudní poplatek zaplatila v době, kdy její poplatková povinnost dosud nezanikla (tedy před nabytím právní moci rozhodnutí o zastavení řízení, srov. § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích), nebyly tedy splněny podmínky pro vrácení soudního poplatku v plné výši podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. srpna 2018

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu
(řádná dovolená)

v zastoupení JUDr. Petr Průcha
předseda senátu